

Brněnské vile Low-Beer v sousedství slavnější vily Tugendhat dominuje centrální schodišťová hala

licích. Jeden z lesníků prý o tom informoval Nevrlého, který si od lomařů obě již sejmuté bronzové desky určené k sešrotování vyžádal a odvezl je do libereckého muzea. V květnu 1968, v období „tání“, se pro ně měl zastavit ředitel lesního závodu. O jeho slibu pomník obnovit začal psát lokální tisk a doktor Nevrlý obdržel od Šámalovy vdovy děkovný dopis za záchranu desek. Jenže přišel srpen a onen ředitel si desky nechal u sebe. Na nový kamenný pomník se vrátily 8. září 1990. Nevrlý vzpomínal: „Nejlepší a nejupřímnější na té slávě byli ušlechtilí lovečtí psi. Běhali... kolem pomníku... a hojně jej skrápěli. Myslivec a lovec Šámal by z nich měl asi radost.“

www.samalova-chata.cz

49 VILA LÖW-BEER V BRNĚ

Nechme tentokrát stranou všeobecně známou památku UNESCO, vilu Tugendhat, a zaměřme se na sousední sídlo podnikatelské rodiny textilních magnátů Löw-Beerových. Ti v roce 1929 své dceři Gretě darovali horní část pozemku při ulici Černopolní, aby si s manželem, taktéž podnikatelem Fritzem Tugendhatem, měla kde zařídit vlastní bydlení.

Starší rodičovská vila Löw-Beer byla původně postavena pro místního továrníka Fritze Fuhrmanna, textilní podnikatelé ji ve 30. letech nechali částečně upravit vídeňským architektem Rudolfem Baumfeldem. Za pozornost stojí hlavně impozantní centrální schodišťová hala a expozice věnovaná tvůrcům „moravského Manchesteru“. Objekt vlastněný Muzeem Brněnska prošel nákladnou rekonstrukcí a je zpřístupněn veřejnosti.

www.vilalowbeer.cz

50 GARÁŽE GLOBETROTTERA BJP

V Praze pod Petřínem, v Husově třídě – dnes Drtinově ulici – na Smíchově, vyrostly v roce 1930 moderní garáže bratří Josefa a Břetislava Jana Procházkových. V prosinci 1928 zakoupili parcelu na místě bývalé továrny R. A. Smékala na hasicí přístroje a stříkačky. Ke zkolaudování garáží podle projektu Václava Hradeckého a Josefa Pospíšila, se železobetonovým skeletem, došlo o necelé dva roky později. Vzhledem k množství uskladněného benzínu a oleje musel být vnitřní prostor rozčleněn na menší celky vodními clonami, zaváděly se požární hlási-

če, hydranty, sprinklery a ruční minimaxy. Nechyběly ani na odlučovače odpadů, aby oleje neohrožovaly spodní vody. Použitým mazivou tu topili v kotli.

U Procházeků se garážovalo volně, případně ve zděných kójiích uzavřených uzamykatelnou roletou připomínající výlohy obchodů. Zeď na konci spojovací chodby používala k seřizování světlometů. Prostorová vykachlikovaná hala v přízemí sloužila k očištění a promazávání vozidel na zvedáku. Zákazníci čekali na provedení servisních prací v pohodlně zařízené místnosti.

V polovině 30. let stál roční pronájem garážového stání majitele osobního vozidla 2400 Kč ročně. Podnik měl tehdy ke stovce stání a na servisní úkony nebo pro benzín

